

Sygn. akt: I C 216/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 czerwca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kędzierzynie - Koźlu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Irena Minkisiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Katarzyna Tworek

po rozpoznaniu w dniu 03.06.2016 r. na rozprawie sprawy

z powództwa **A. W. (1)**

przeciwko **(...) S.A. z siedzibą w S.**

o zapłatę zadośćuczynienia

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki A. W. (1) kwotę 18.000,00 zł (słownie: osiemnaście tysięcy złotych 00/100) z odsetkami ustawowymi od dnia 17.01.2013 r. do dnia 31.12.2015 r., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01.01.2016 r. do dnia zapłaty;
2. oddała powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz powódki A. W. (1) kwotę 1.886,26 zł (słownie: jeden tysiąc osiemset osiemdziesiąt sześć złotych 26/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;
4. zasądza od powódki A. W. (1) na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 17,50 zł (słownie: siedemnaście złotych 50/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów sporządzenia opinii biegłego;
5. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 897,00 zł (słownie: osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych 00/100) tytułem brakującej opłaty sądowej oraz kwotę 62,05 zł (słownie: sześćdziesiąt dwa złote 05/100) tytułem poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa kosztów sporządzenia opinii biegłego.

Sygn. akt I C 216/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25.03.2015 r. skierowanym przeciwko (...) Towarzystwu (...) z/s w S. powódka A. W. (1) za pośrednictwem pełnomocnika wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 23.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia 17.01.2013 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego żądania powódka wskazywała, że w dniu 06.08.2013 r. w K. na ul. (...), podczas spaceru, potknęła się o wyrwę w chodniku i upadła. Po upadku została zawieszona przez męża do domu. Z uwagi na opuchliznę nogi i jej ból, powódka w dniu następnym została zawieszona do placówki medycznej, gdzie stwierdzono złamanie dwukostkowe podudzia prawego z uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego. Powódka wskazała, że uszkodzenia ciała doznała w związku z zaniedbaniem podmiotu odpowiedzialnego za stan chodnika, którym jest

Zarząd Dróg Powiatowych w K.. Podmiot odpowiedzialny za szkodę był ubezpieczony u pozwanego. Pozwany wezwany do likwidacji szkody uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił powódce kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia. Powódka wskazała, że wysokość należnego jej zadośćuczynienia z uwagi na doznany uszczerbek na zdrowiu to kwota 35.000 zł, stąd dochodzi jego różnicy. Powódka domagała się odsetek od 30 - ego dnia od zawiadomienia pozwanego o szkodzie.

Pełnomocnik pozwanego w odpowiedzi na pozew (k.29-33) wniósł o oddalenie powództwa w całości i o zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego. Pozwany przyznał, że w dniu 06.08.2011 r. łączyła go z Powiatowym Zarządem Dróg w K. umowa ubezpieczenia na mocy polisy nr (...). Pozwany nie kwestionował okoliczności wypadku powódki i wskazał, że wypłacił powódce kwotę 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę. Zdaniem pozwanego roszczenie powódki o dalsze zadośćuczynienie jest rażąco wygórowane z uwagi na okoliczności sprawy. Powódka przeszła trzy zabiegi, ale przeszły one bez komplikacji i powikłań, jej leczenie zakończyło się w połowie 2012 r. W toku postępowania likwidacji szkody lekarz orzecznik z zakresu ortopedii i traumatologii stwierdził, że uszczerbek na zdrowiu, którego doznała powódka w wyniku wypadku wyniósł 8 %. Stąd przyznane powódce zadośćuczynienie w wysokości 12.000 zł jest adekwatne do doznanej przez nią krzywdy. Pozwany zakwestionował wymagalność roszczenia odsetkowego wskazanego w pozwie, wskazując, że w przedmiotowej sprawie najwcześniejszym terminem do naliczania odsetek będzie dzień wydania wyroku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 06.08.2013 r. powódka A. W. (1) i jej mąż byli na spacerze. W drodze do domu, na ulicy (...) w K., powódka potknęła się o wyrwę w chodniku i upadła. Mimo pomocy męża powódka z powodu bólu nie mogła wstać; po upadku została zawieziona przez męża do domu samochodem. Z uwagi na opuchliznę nogi i jej ból, powódka w dniu następnym została zawieziona przez męża do placówki medycznej.

dowód: zeznania św. A. W. (2) k. 48-49

zeznania powódki k. 86

wydruk fotografii dot. miejsca zdarzenia k.14

W dniu 07.08.2011 r. powódka została zawieziona przez męża do SPZOZ w K. przy ul. (...), gdzie u powódki stwierdzono złamanie dwukostkowe podudzia prawego z podwichnięciem stawu skokowego oraz uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego. U powódki zastosowano leczenie operacyjne i zespolono kostkę śródstopkowo wprowadzonym prętem R., zaś więzozrost i kostkę przysródkową zespolono pojedynczymi śrubami. Powódka opuściła placówkę medyczną w dniu 14.08.2011 r. z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej.

Powódka w dniu 19.10.2011 r. przeszła zabieg operacyjny, podczas którego usunięto zespolenie wewnętrzne kości piszczelowej, kości strzałkowej. Powódka opuściła placówkę medyczną w dniu 20.10.2011 r. z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. Powódka w dniu 11.05.2015 r. przeszła kolejny zabieg operacyjny, podczas którego usunięto łączniki metalowe podudzia prawego. Powódka opuściła placówkę medyczną w dniu 12.05.2012 r. z zaleceniem kontroli w poradni ortopedycznej. Przebieg leczenia powódki nie był powikłany.

Po zdarzeniu powódka nie była samodzielna przez ok. trzy miesiące. Musiała korzystać z pomocy męża, a pod jego nieobecność z pomocy koleżanki. Po zdjęciu gipsu powódka korzystała z miesięcznej rehabilitacji.

Dowód: karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 19

historia choroby poradni ortopedycznej k. 15

historia choroby kliniki ortopedycznej k. 16 -18

karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 20

karta informacyjna leczenia szpitalnego k. 21

zeznania św. A. W. (2) k.48-49

zeznania powódki k. 86

Lekarz orzecznik pozwanego z zakresu ortopedii i traumatologii po badaniu powódki stwierdził, że uszczerbek na zdrowiu, którego doznała w wyniku przedmiotowego wypadku wyniósł 8 %.

Dowód : orzeczenie lekarza orzecznika pozwanego z dn. 10.12.2012 r. k.40-43

Działająca w imieniu powódki Agencja Pomocy (...) pismem z dn. 15.09.2012 r. kierowanymi do pozwanego zgłosiła wnioski o wypłatę odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 06.08.2011 r., żądając kwoty 60.000 tytułem zadośćuczynienia oraz renty w kwocie 2000 zł miesięcznie lub wpłaty jednorazowego odszkodowania w wysokości 35.000 zł.

Pozwany pismem z dnia 31.12.2012 r. przyznał powódce kwotę 12.000 tytułem zadośćuczynienia.

Dowód: wniosek o wypłatę odszkodowania z dn. 15.09.2012 r. k.10-13

pismo pozwanego z dn. 31.12.2012 r. k. 6-7

Biegły sądowy z zakresu ortopedii, specjalista rehabilitacji medycznej J. B. (1) po zbadaniu powódki i zapoznaniu się z jej dokumentacją medyczną, w opinii z dn. 07.01.2016 r. dokonał rozpoznania u powódki: stanu po złamaniu dwukostkowym podudzia prawego z podwichnięciem w stawie piszczelowo- skokowym i uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego; upośledzenie sprawności prawej kończyny dolnej w stopniu umiarkowanym; blizny szpecącej okolicy stawu skokowego. Biegły wskazał, że w wyniku wypadku z dnia 06.08.2011 r. powódka doznała złamania jak w rozpoznaniu, czego następstwem jest trwały uszczerbek na zdrowiu w wysokości 15 % (Dz U 02.234.1974 pkt 162). Biegły po przeprowadzeniu badania powódki, stwierdził, że po leczeniu i rehabilitacji powódki oraz usunięciu materiału zespalającego, nastąpiło poszerzenie obrysów stawu skokowego prawego, ograniczenie jego ruchomości. Biegły wskazał, że przy ocenie uszczerbku na zdrowiu wziął pod uwagę zmienione warunki anatomiczne w obrębie stawu skokowego oraz fakt, że mimo poprawnego ustawienia po złamaniu odłamów, nigdy nie da się doprowadzić do pełnej anatomii odłamów kostek a także poprawnej funkcji uszkodzonego więzozrostu piszczelowo-strzałkowego. Biegły wskazał na niepewne rokowania na przyszłość; w przyszłości może dojść do szybszych zmian zwyrodnieniowych w obrębie stawu piszczelowo-skokowego.

W opinii uzupełniającej biegły podtrzymał dotychczasowe stanowisko.

Dowód: opinia biegłego J. B. k. 61-63 oraz opinia uzupełniająca biegłego k. 77

Sąd zważył co następuje:

W niniejszej sprawie nie była kwestionowana odpowiedzialność pozwanego za skutki wypadku jakiemu uległa powódka, pozwany kwestionował wysokość należnego powódce zadośćuczynienia. Pozwany stał na stanowisku, że kwota 12.000 zł wypłacona powódce na etapie likwidacji szkody była adekwatna do krzywdy powódki.

Powódka w niniejszej sprawie dochodziła od pozwanego zapłaty kwoty 23.000 zł tytułem zadośćuczynienia wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 17.01.2013 r. do dnia zapłaty.

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Zgodnie z treścią art. 445 § 1 w związku z art. 444 k.c., w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia poszkodowanego w następstwie czynu niedozwolonego lub też, gdy poszkodowany utracił całkowicie bądź częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo, jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki

powodzenia na przyszłość, sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Przy ocenie wysokości zadośćuczynienia w przypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia należy uwzględniać czynniki obiektywne w postaci czasu trwania oraz stopnia intensywności cierpień fizycznych i psychicznych, nieodwracalności skutków urazu (kalectwo, oszpecenie), rodzaju wykonywanej pracy, szans na przyszłość, wieku poszkodowanego, a także czynniki subiektywne, jak poczucie nieprzydatności społecznej, bezradność życiową itp. (por. uchwałę pełnego składu Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 r., III CZP 37/73, OSNCP 1974, nr 9, poz. 145 oraz wyrok z dnia 30 stycznia 2004 r., I CK 131/03, OSNC 2005, nr 2, poz. 40).

Jak wykazała opinia biegłego z zakresu chirurgii urazowej i ortopedii powódka na skutek zdarzenia z dnia 06.08.2011 r. doznała złamania dwukostkowego podudzia prawego z podwichnięciem w stawie piszczelowo- skokowym i uszkodzeniem więzozrostu piszczelowo- strzałkowego a w jego następstwie upośledzenia sprawności prawej kończyny dolnej w stopniu umiarkowanym oraz blizny szpecącej okolicy stawu skokowego. Biegły wskazał, że następstwem tego urazu jest trwały uszczerbek na zdrowiu powódki w wysokości 15 %. Mając na uwadze skutki dla zdrowia powódki w postaci powyższego uszczerbku na zdrowiu, jej trzykrotne hospitalizacje związane z zabiegami chirurgicznymi, zmiany anatomiczne w obrębie stawu skokowego po złamaniu oraz wskazania biegłego, że w przyszłości u powódki może dojść do szybszych zmian zwyrodnieniowych w obrębie stawu piszczelowo-skokowego, Sąd uznał, że wypłacona przez pozwanego kwota 12.000 zł tytułem zadośćuczynienia nie rekompensuje bólu i krzywdy powódki. Sąd uznał, że adekwatną kwotą zadośćuczynienia jest kwota całkowita 30.000 zł, zatem Sąd tytułem uzupełnienia zadośćuczynienia zasądził na rzecz powódki kwotę 18.000 zł (pkt 1 wyrok) i oddalił powództwo ponad zasądzoną kwotę (pkt 2 wyroku).

W zakresie roszczenie o zapłatę odsetek ustawowych Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (pkt 1 wyroku) na podstawie przepisów art. 359 k.c. i 481 § 1 k.c. Wskazać należy, że zgodnie z treścią art 817 § 1 k.c. ubezpieczyciel obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie trzydziestu dni, licząc od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku. Pozwany pismem z dnia 31.12.2012 r. przyznał powódce zadośćuczynienie w kwocie 12.000 zł, zatem został wezwany do spełnienia świadczenia niewątpliwie wcześniej (wniosek o wypłatę odszkodowania z dn. 15.09.2012 r. k. 10-13), jednakże skoro powódka dochodziła odsetek ustawowych od dnia 17.01.2013 r. Sąd przyjął tę datę jako datę wymagalności roszczenia odsetkowego, związany żądaniem pozwu.

Zatem nie zasługiwało na uwzględnienie stanowisko pozwanego, że w przedmiotowej sprawie najwcześniejszym terminem do naliczania odsetek będzie dzień wydania wyroku. Stanowisko takie jest sprzeczne z treścią wyżej powołanego przepisu art 817 § 1 k.c.

Nadto jak wynika z treści wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia z dnia 18 stycznia 2012 r. sygn. I A Ca 930/11 zobowiązany do zapłaty zadośćuczynienia powinien spełnić swoje świadczenie na rzecz poszkodowanego niezwłocznie po otrzymaniu od niego stosownego wezwania, a jeśli tego nie czyni, popada w opóźnienie uzasadniające naliczenie odsetek od należnej wierzycielowi sumy.

Orzeczenie o kosztach wobec pozwanego zapadło w oparciu o treść art.100 kpc zgodnie, z którym to przepisem w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Z żądanej przez powódkę kwoty 23.000 zł została zasądzona kwota 18.000 zł stanowiąca 78 % wartości przedmiotu sporu. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielnia kosztów procesu (art.100 kpc) strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu w jakim przegrały sprawę, w tym wypadku powódka 22 % , zaś pozwany w 78 %. Koszty procesu wyniosły 5517 zł, w tym po stronie powódki 3100 zł (opłata sądowa 300 zł, koszty zastępstwa prawnego 2400 zł, zaliczka na biegłego 400 zł), a po stronie pozwanego 2.417 zł tytułem kosztów zastępstwa prawnego. Powódkę zgodnie z podaną zasadą powinny obciążać koszty w kwocie 1213,74 zł (5517 zł x 22 %), zaś skoro faktycznie poniosła koszty w kwocie 3100 zł pozwany powinien zwrócić powódce kwotę 1.886,26 zł (pkt 3 wyroku) .

Z sum budżetowych Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) została tymczasowo wypłacona kwota 79,55 zł tytułem kosztu sporządzenia opinii uzupełniającej przez biegłego. Z kwoty tej Sąd z uwagi na wynik postępowania zasądził od powódki kwotę 17,50 zł (79,55 zł x 22%) - pkt 4 wyroku oraz od pozwanego kwotę 62,05 zł (79,55 zł x 78 %) - pkt 5 wyroku.

W związku z faktem, że powódka była zwolniona z kosztów sądowych ponad kwotę 300 zł Sąd na podstawie art. 113 u.k.s.c. zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa (kasa tut. Sądu) kwotę 897,00 zł tytułem brakującej opłaty sądowej (pkt 5 wyroku) , mając na uwadze wynik procesu (1150 zł x 78%) .

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.